

بررسی استرس شغلی در کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل 1395

محمد مهدی نقیبی¹، فاطمه گیلچینی²، صدیقه خداداد³، سیده حلیمه سیدیان⁴، افسانه رسولی لارمایی⁵، فرزاد محمدپور⁶

- 1- عضو مرکز تحقیقات سلامت دهان، استادیار بخش سلامت دهان و دندانپزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 2- کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، کارشناس واحد پژوهشی دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 3- پرستار دندانپزشک، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 4- پرستار بالینی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 5- کارشناس مرکز تحقیقات مواد دندان، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 6- کارشناس ارشد علوم سیاسی، مدیر آموزش دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

سابقه و هدف: استرس شغلی یک پاسخ مضر جسمی و روحی است و زمانی رخ می دهد که نیازهای شغلی با توانایی ها، حمایت ها و نیازهای فرد شاغل همخوانی نداشته باشد. استرس شغلی علاوه بر این که می تواند بر سلامت جسمی و روانی افراد تاثیر منفی بگذارد باعث کاهش کارایی آنها شده و بهره وری را در سازمان ها کاهش دهد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی میزان استرس شغلی در کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل در سال 1395 انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر توصیفی-تحلیلی و مقطعی بوده و نمونه های مورد پژوهش 76 نفر از کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل بودند که به روش سرشماری انتخاب شدند. شدت استرس شغلی و حیطه های مربوط به آن (تقاضا، کنترل، حمایت همکار، حمایت مدیر و سرپرست، ارتباط، نقش و تغییر) از طریق پرسشنامه استاندارد شده HSE اندازه گیری شد. از آنالیزهای توصیفی و تست های one way ANOVA و Independent sample T test در نرم افزار آماری spss22 جهت بررسی ارتباط حیطه های شغلی با متغیرهای دموگرافیک و زمینه ای استفاده شد.

یافته ها: در میان افراد مورد مطالعه 48 نفر (53/9%) مرد، 31 نفر (40/8%) رسته بهداشتی درمانی و 26 نفر (34/2%) اداری، 28 نفر (36/8%) کاردان و 36 نفر (47/4%) سابقه 20-11 سال داشتند. میانگین شدت استرس در حیطه ی تقاضا، نقش و حمایت همکار در خانمها بیشتر از آقایان بود که فقط در حیطه ی حمایت همکار از لحاظ آماری تفاوت معنی داری گزارش گردید ($P=0/04$). میانگین شدت استرس شغلی فقط در حیطه ی تغییر با سابقه کارکنان و رسته شغلی رابطه معنی داری داشت ($P=0/04$) میانگین شدت استرس شغلی در حیطه های تقاضا و حمایت همکار با افزایش سطح تحصیلات بیشتر بود ولی از لحاظ آماری معنی دار نبود. در مجموع توزیع کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل بر اساس استرس شغلی کسب شده به ترتیب 19/7% خیلی نامطلوب 31/6% نامطلوب 29% مطلوب و 7/19% خیلی مطلوب گزارش شد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده کارکنان با سابقه و با رسته اداری از آگاهی خود نسبت به تغییرات پیش بینی و اجرا شده در سازمان توسط رئیس اعلام رضایت دارند همچنین خانم ها حمایت بیشتری را از همکاران خود دریافت می کنند. براین اساس برای سازمان ضروری است که با بکارگیری راهکارهای حمایتی از تاثیرات دراز مدت استرس شغلی بر کارکنان این دانشکده پیشگیری کنند.

واژه های کلیدی: استرس شغلی، کارکنان، دانشکده دندانپزشکی بابل

